

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

598. An sine speciali consensu Capituli possit ordinare processoiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

tis, & confessarium deputare pro absolutione causum reservatorum.

2. Resp. ad secundum pari modo affirmativè ob eandem rationem, Ventriglia loc. cit. ubi expressè: Vicarius Capitularis potest revocare facultates omnes audiendi confessiones sacramentales, & confessores examinatos & approbatos per Episcopum mortuum iterum ad examen revocare, & si inhabiles invenerit, reprobare, etiam si regulares sint. Quæ facultas licet forte dénegetur Episcopo, qui temel examinavit, & simpliciter approbavit confessarios, maximè regulares (quod ipsum tamen valde limitandum) permittitur tamen successori, & Vicarius Capituli dicitur successor. Ita ille, citans Henriquez in sum. lib. 3. depenit. cap. 6. in princip. &c. Et sic id ipsum quoque quotidie practicari videmus à Vicariis Episcoporum vi generalis commissionis Vicariatus iis factæ.

Quæstio 597. An Vicarius possit interponere autoritatem suam in alienatione honorum ecclesiistarum inferiorum Cathedrali?

R Esp. Quod hac in parte potest Capitulum, hoc ipsum poterit ejus Vicarius, quia est jurisdictionis ordinaria, & sèpè necessarium.

Quæstio 598. An Vicarius Capituli sine ejus speciali consensu indicere & ordinare possit processiones?

1. R Esp. Potest Vicarius Capitularis processiones publicas indicere, & præscribere quod, & quomodo sint dirigenda. Pignat. tom. 10. consult. 121. num. 21. residet enim hoc jus privatiè quoad alios penes Ordinarium. Pignat. loc. cit. idque ex mente S. Congregationis Concilii in Elborens. 14. Ian. 1617. teste Barbosa juri. eccles. lib. 1. cap. 43. num. 161. non obstante, quod Capitulum, vel alii essent in quasi possessione contraria, & non obstante etiam immemoriali consuetudine juxta decis. Congregationis sacrorum Rituum in Camerim. 24. Aug. 1619. quam pariter referunt Pignat. & Barbos. locis cit. Jam vero Vicarius Capitularis habet fundatam intentionem in exercitu ordinariae jurisdictionis eadē prorsus ratione sibi, quæ Episcopo cohercentis. Pignat loc. cit. n. 1. citans. gl. in cap. Romana. v. generaliter. de appellat. in 6. & ibi Doctores, & in cap. tua. v. vicarii. de offic. Vicar. Covar. præf. quest. cap. 4. num. 87. Sanchez de matrim. l. 3. d. 29. qu. 29. nu. 1. Sbroz. lib. 2. qu. 55. num. 9. Garc. part. 5. cap. 8. num. 21. ubi, quod Vicarius (intellige tamen Episcopi) sicut Episcopus ordinarius est. Et quod dicendum quoque de Vicario Capitulari sede vacante expressè ait. Ex quo eodem principio fundata nimis intentio nis in exercitu jurisdictionis ordinariae competentis Episcopo sequitur, posse Vicarium Capitularem omnia, quæ potest Capitulum vi jurisdictionis Episcopalis, in qua succedit, quamdui positivè nihil à Capitulo respectu Vicarii sui exceptum est. Et sicut Capitulum succedit in jus universum Episcopi, potestque agere omnia, quæ sunt ordinariae jurisdictionis, nisi expressè reperiantur ei prohibita; ita quoque totam illam jurisdictionem

nem exercere potest per Vicarium suum, & exercet, nisi expressè sibi aliqua reservet. Pignat. tom. 9. consult. 159. num. 3. Garcias loc. cit. num. 22. citans Pavin. Uglolin. Sanch. Sbroz. Confirmatur responsio quoque ex eo, quod eadem prorsus jurisdictione indicendi publicas processiones, illasque ad evitanda scandala potius per hanc, quam per illam viam dirigendi absente Episcopo residet in Vicario illius generali cum consilio quidem Capituli, non autem de ejus consensu, ac eodem modo, quo posset Episcopus, si praesens esset. Pignat. loc. consult. 121. num. 3. ex Barbosa loc. cit. testatur sic resolutum in S. Congregatione Rituum in Vigiliensi. 28. Septemb. 1630. Unde jam etiam, ut addit Pignat. num. 4. juxta dispositiōnem Tridentini sej. 25. cap. 13. de regul. poterit dicas Vicarius nedum minari censuras & penas etiam extraordinarias Canonicis ad publicam processiōnem accedere recusantibus; verum & illas exequi. Pro quo citat Riccius in collect. ad Trident. loc. cit.

2. Non tamen potest Vicarius Capitularis processiones publicas sive generales indicere Capitulo non requisito, sive sine ejus consilio, & consequenter neque tunc præcipere Canonicis ut interficiant. Pignat. num. 5. Nam neque Episcopus ipse, neque ejus Vicarius potest tales processiones indicere sine consilio Capituli, cum non competat ei potestas liberè indicendi processiones, sed solum de consilio Capituli. Pignat. loc. cit. num. 5. & 6. juxta plures declarationes sacrae Congregationis relatives à Riccio in pr. Curia Arbitri. Neapol. part. 4. decis. 379. à num. 3. & à Barbosa ad cit. loc. Trident. & in sum. Apost. decis. collect. 305. num. 3. & de off. & potest. Episc. alleg. 23. à num. 4. Quod ipsum tamen consilium Capituli necessariò requirendum intelligi de processionebus, quæ sunt in civitate (intellige, Episcopali, seu ubi est Capitulum Cathedrale) non verò de iis, quæ sunt extra illam in oppido aliquo diaœcis, tradit Pignat. loc. cit. nu. 8. juxta declarationem S. Congreg. Concilii.

Quæstio 599. Num Vicarius Capitularis uti possit sigillo suo particulari, an vero tenetur uti sigillo Capituli?

1. R Esp. Quæ Vicarius Capitularis, seu in scripturis publicis, quas expedit tanquam Vicarius Capituli, uti non debet sigillo privato, sed uti debet publico sigillo Capituli. Pignat. tom. 9. conf. 159. num. 7. Sigillum enim requiritur & apponitur, ut autoritatem tribuat mandatis, præceptis, & ordinationibus; adeoque ratione publici officii, quod quis gerit: ergo debet esse non privatum, sed publicum, & authenticum, quale est sigillum Principis, Magistratus, Episcopi, & in specie Capituli jurisdictionem ordinariam exercentis. Pignat. loc. cit. de quo vide Gouiz. ad regul. 8. cancell. gl. 61. ubi multa de sigillis. Cumque sigillum tantum tribuat autoritatem literis, quantam vulpis, qui autoritatem concedere potest, si persona sit publica, & ratione publici officii, quod gerit, autoritatem scriptura sua tribueret, consignatio illius debet esse publica, sive uti debet sigillo publico,